

Forslag til lov

om ændringer i loven om den fælleskommunale udligningsfond.

(Vedrørende tilskud til skoleudgifter m. v.).

Fremsat den 19. februar 1954 af *indenrigs- og boligministeren*.

§ 1.

Bestemmelsen i § 3, stk. 2, i lov nr. 100 af 14. april 1937 om en fælleskommunal udligningsfond affattes således:

„Af gennemsnitsudgiften indtil 100 kr. tilskydes $\frac{3}{5}$, af den del af udgiften, der ligger mellem 100 kr. og 200 kr., tilskydes $\frac{2}{5}$, og af den del af udgiften, der ligger mellem 200 kr. og 300 kr., tilskydes $\frac{1}{5}$, medens det overskydende beløb bæres af kommunen alene.“

§ 2.

Lov nr. 374 af 21. december 1938 om ændring i lov nr. 100 af 14. april 1937 om en fælleskommunal udligningsfond ophæves.

§ 3.

Bestemmelserne i denne lovs § 1 finder alene anvendelse ved beregningen af tilskud for regnskabsårene 1954/55—1956/57.

Bemærkninger til lovforslaget.

Til § 1.

I medfør af bestemmelserne i § 3 i lov nr. 100 af 14. april 1937 om en fælleskommunal udligningsfond yder fonden tilskud til nedbringelse af kommunernes skoleudgifter i forhold til det beløb, som kommunen i det sidst afsluttede regnskabsår har afholdt som udgift til undervisning af børn i undervisningspligtig alder. For børn i de offentlige skoler blev tilskudet oprindeligt beregnet efter gennemsnitsudgiften for hvert undervisningspligtigt barn efter følgende regler:

Af gennemsnitsudgiften indtil 50 kr. blev ydet $\frac{3}{5}$, af den del af udgiften, der lå mellem 50 kr. og 100 kr., blev ydet $\frac{2}{5}$, og af den del af udgiften, der lå mellem 100 kr. og 150 kr., blev ydet $\frac{1}{5}$, medens det overskydende beløb blev båret af kommunen alene. Det maksimale tilskud pr. undervisningspligtigt barn udgjorde således 60 kr.

Under hensyn til den i de følgende år stedfundne almindelige prisstigning er tilskudssatserne reguleret, først ved lov nr. 118 af 23. marts 1948 og senere

ved lov nr. 133 af 28. marts 1951. Efter sidstnævnte lov, der fik gyldighed for regnskabsårene 1951/52—1953/54, er tilskud ydet efter en udgiftsskala på 100 kr., 175 kr. og 250 kr., således at der af gennemsnitsudgiften indtil 100 kr. pr. barn er ydet et tilskud på $\frac{3}{5}$, af det overskydende beløb indtil 175 kr. $\frac{2}{5}$ og af det overskydende beløb indtil 250 kr. $\frac{1}{5}$. Det maksimale tilskud udgjorde herefter 105 kr. pr. undervisningspligtigt barn. Som følge af den i 1951 foretagne regulering af tilskudssatserne fik kommunerne i regnskabsåret 1951—52 et samlet tilskud til skoleudgifterne på 41,2 mill. kr., hvilket svarede til ca. 39 pct. af de tilskudsberettigende udgifter, der i det til grund for tilskudsberegningen liggende regnskabsår, 1949—50, udgjorde 104,7 mill. kr.

Stigningen i kommunernes skoleudgifter er imidlertid fortsat i de senere år, således at de samlede tilskudsberettigende udgifter i regnskabsåret 1952—1953 udgjorde 139,4 mill. kr. Såfremt de i loven af 28. marts 1951 fastsatte tilskudssatser anvendtes ved tilskudsberegningen for regnskabsåret 1954—55,